שמירה בבעלים: מה נקרא מלאכה - Helping a Jeweler

Bava Metzia (97a)

אָמֵר רָבָא — Rava said: קָמִי מֵחַבְרֵיהּ וְלִיפַּטַר — One who wants to borrow something from his fellow and to be exempted from all liability נִימָא לִיהּ אַשְׁקְיָין — should say to [the owner] before actually taking the item, "Give me water to drink," — should say to [this] also is a case of borrowing with the owner in the borrower's service. אָאִי פְּקַחַ הוּא — But if, continues Rava, [the owner] is clever, בְּבָּעִלִים — he should say to [the borrower] in reply: שְׁאֵיל בְּדִּישָׁא וַהַדַר אַשְּקִיִּיך — "First borrow the animal, and then I shall give you water to drink."

Bava Metzia (94b)

אָחַר כַּדְּ שָׁאֵל אֶת — Since the latter case of the Mishnah's first section states: מְּדְּקֶתְנֵי עֵיפָא — it follows by implication that the first case of the Mishnah's first section, which states that the borrower obtained the owner's services "along with [the cow]," עִּמָה מַמָּשׁ — speaks of where the owner's services were acquired literally along with the cow. עִּמָה מַמָשׁ מִי מַשְׁכַחַת לָה — But can you find a case where one acquires the owner's services literally (i.e. simultaneously) along with [the cow]? פְּרָה בִּמְשִׁיכָה וּבְעָלִים בַּאֲמִירָה — Why, a cow is acquired through meshichah, while the services of the owner are obtained beforehand, with a mere utterance! — ? —

Bava Metzia (81a)

— There were those *ohel* sellers דְּכַל יוֹמֵא הַוָה אֲפֵי לָהַ חַד מִינַיִיהוּ — who had an arrangement whereby each day a different one of them baked bread for [the whole group]. יומא אַמְרוּ לִיהּ לְחַד מִינַיִיהוּ — One day, they said to one of their [group], אַמַר לָהוּ נִטְרוּ לי גַּלִימֵאי — He said to them, "Watch my cloak for me." "Go, bake for us." אַדְאַתָא פַּשְעוּ בַּהּ וְאַגְנוּב Before he came back from baking, they were negligent with [his cloak], and it was stolen. אָתוּ לְקַמֵּיה דְּרַב פָּפָא — They came before Rav Pappa for a ruling. - He obligated them to compensate the owner for the loss of his cloak. אמרוּ ליה רבנן לרב פפא — The Rabbis said to Rav Pappa: אמאי — **Why** are they liable? בּבְעַלִים הָיא — **It is** a case of **negligence** on the part of a *shomer* who assumed responsibility with the owner in his service!" אָכְסִיף — [Rav Pappa] was embarrassed. לסוף איגלאי מילתא יַּהָהוֹא שָׁעָתַּא שָׁכְרֵא הַוָּה קָא שַׁתֵּי — **that at the time** that they — In the end it was revealed assumed responsibility for the cloak **he was drinking beer** and had not yet started baking.

Bava Metzia (97a)

ערימָר בַּר חַנִינָא אוֹגַר כּוֹדְנַיִיתָּא בֵּי חוֹזַאי — Mereimar bar Chanina leased his mule to the residents of Bei Chozai. מפק לדלויי טעונה בהדייהו — and at the time he did so he went out with them to load the cargo onto the animal. בה ומית — Subsequently, [the renters] were negligent with [the mule] and it died. אָתוּ לַקְמֵיה דְּרָבָא חַיִּיבִינְהוּ — [The renters] came before Rava for judgment, and he ruled them liable. אמרו ליה רבנן לרבא — Whereupon the בּבְעַלִים הָיא — **It is** a case of **negligence** on the part of a *shomer* Rabbis said to Rava: who assumed responsibility with the owner in his service. Hence, the renters are actually אָיכְסִיף — [Rava] was embarrassed because he had apparently ruled exempt from liability! incorrectly. לסוף אִיגְלַאִי מִילְתָא דְּלְמֵיסֵר טְעוּנָהּ הוּא דְּנָבַּקּ — Ultimately it was revealed that it was to observe the loading that [Mereimar] went out, and not to assist them.

מלאכה בדבר אחר

שלחן ערוך (חושן משפט שמו, א) - לא שנא היה עמו בשאלה שהשאיל את עצמו לעשות מלאכתו לא שנא היה עמו בשכירות שהשכיר עצמו לו לא שנא היה עמו באותה מלאכה של הדבר השאול לא שנא במלאכה אחרת אפילו אמר ליה השקני מים והשקהו והשאיל לו פרתו בעוד שהוא משקהו הוי שאלה בבעלים.

פתחי חושן (ו, סק"י, בשם המאירי) - מכל מקום דוקא כשיודע הבעלים שהוא עוסק במלאכת השומר, אף על פי שאינו יודע שבכך נפטר השומר, כדמוכח בגמרא, אבל אם היה שלא בידיעות כגון שהשומר הכניס כליו לרשות בעלים שלא בידיעתו, או שהניח על גבי חמורו, אין זה עמו במלאכה.

התחלה המלאכה

תוספות (צד.) - לאו דוקא בעידן עבידתייהו אלא בשעת הליכתן או אפילו מזמנים עצמן לילך ולעשות חשוב בעידן עבידתייהו. אבל ודאי משעת אמירה של קודם פסק מלאכה לא חשוב שאילה בבעלים כדאמרינן בסוף פרק האומנין לסוף איגלאי מילתא דההיא שעתא שכרא הוי שתי.

רא"ש (צוּ:) - בעידן עבידתייהו לאו דוקא אלא בשעה שמזמנין ומנידין עצמן ללכת מיקרי עידן עבידתייהו, היינו אמירה דלעיל. וכן פירש הראב"ד ז"ל, אם אמר לו השאילני פרתך והשאל לי אתה עמה כיון שהתחיל ללכת עם פרתו אף על פי שעדיין לא יצא מביתו כבר התחילה שאלתו.

שלחן ערוך (חושן משפט שמו, ג) - שאל הבעל ונתרצה להיות שאול לו אף על פי שלא התחיל במלאכת השואל בשעת משיכת הפרה אלא מזמין ומכין עצמו ללכת חשיב שפיר עמו במלאכתו, אבל באמירה שאומר להיות שאול לו ולא הכין עצמו למלאכתו לא הוי שאלה בבעלים.

ש"ך (שמו, א) - לפי עניות דעתי אינו מוכרח בהרא"ש... והוא הדין דלא בעינן הכנה... דבאמירה אף בלא הכנה הוי שמירה בבעלים.

ביאור הגר"א (שמו, ג) - סבירא ליה להרמב"ם דוקא אחר שהתחיל במלאכה... אבל לתוס' ורא"ש אפילו קודם לכן בשעה שהלך.

מלאכה לטובת הבעלים

רבינו חננאל (בשיטה מקובצת צז.) - איגלאי מילתא דלא נפק לדלויי בהדיה אלא לפקוד בהמתו לראות כמה יטענהו שלא יטעינוהו הרבה ושקל המשא ודלאו לראות כמה משקלו אם כבד הוא הרבה, ולהנאתו עשה ולא לסייע להשוכר.

דרישה (שמו, ז) - נראה דפירוש ר"ח הוא מוכרח מהגמרא, דאם לא כן קשה דמתחלה אמר דנפק לדלויה טועניה והדר אמר דאיגלאי מילתא דלמיסר טועניה הוא דנפיק, והוה ליה למימר תחלה סברוה דנפק לדלויה טועניה, ועוד במאי טעו לסבור תחלה דנפק לדלויי וביישו את פני רררבא רבם על חנם.

תשב"ץ (טור השני, כד) - רבא סבר ליה אף על פי שסייעם הרי בסיוע זה יש תועלת עצמו ולזה חייבם, ורבנן סבירא להו מאחר שגם בזה יש תועלת השוכרים והרואה שהוא מסייעם אוושא מילתא שהיא שמירה בבעלים וראה רבא שהדין עמהם מאחר שסייעם דאם לא היתה כונתו רק לידע כובד המשא בראיית עין היה יכול לראות כובד המשא מבלי שיסייע עמהם ולזה איכסיף רבא. ומרימר הבין דבריהם וכונתם וחזר והביא ראיה שלא היתה כונתו רק לראות כובד המשא ומעיקרא לא יצא רק לראות כובד המשא.

שלחן ערוך (חושן משפט שמו, ד) - השאיל לו בהמתו או השכירה לו למשוי והלך עמה לסעדה ולהטעינה הוי שאלה בבעלים אף על פי שמעצמו נשאל לו, ואם לא הלך אלא לראות שלא יוסיף המשוי אין זה שאלה בבעלים.

Why the Tashbeitz said that Reuven was patur:

Even if he is a shomer sachar because he is an uman, Shimon was working for him.

However, making his own bracelet does not count for two reasons: (1) His initial motivation was for his own good; even though he also is helping Reuven that does not matter. (2) His work on the bracelet began well after Reuven was responsible for the gold; mere agreement to work doesn't count.

But his help work on the other piece that Reuven was making for another person certainly qualifies as working for Reuven. (The fact that it was for his own good doesn't matter, not like the Pischei Choshen understands it.)

Besides that, Reuven is no longer a shomer sachar since he told Shimon that he had finished the job.

And even though Reuven was negligent, since Shimon did not complain when Reuven put it on the chest it is like שומר שמסר לשומר when the owner doesn't complain.

Besides that Reuven never said that he was going to be a shomer at all.